RETTENS DOM (Fjerde Afdeling)
19. februar 1998

Sag T-169/96

Jean-Pierre Pierard
mod
Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

»Repræsentation af Kommissionens tjenestemænd og ansatte i de administrative og vedtægtsmæssige organer – personale, som gør tjeneste uden for Den Europæiske Union – stillingtagen til sagen ufornøden«

Fuldstændig gengivelse på fransk . . . . . II - 205

Angående: Påstand om annullation af afslaget fra Kommissionens centrale personaleudvalg på Chambellant's forslag vedrørende udpegning af repræsentanter til de vedtægtsmæssige og administrative organer og, om fornødent, annullation af Kommissionens udtrykkelige afvisning af sagsøgerens klage.

Udfald: Stillingtagen til sagen ufornøden.

Resumé af dom

Ved valget til Kommissionens centrale personaleudvalg i 1994 blev sagsøgeren valgt som en af de tre ordinære repræsentanter for de af Kommissionens ansatte, som gør tjeneste uden for Den Europæiske Union.

De personer, som var blevet valgt ved denne lejlighed til det centrale personaleudvalg, trådte herefter sammen for at udpege medlemmerne af de administrative og vedtægtsmæssige organer. Under dette møde sendte Chambellant, som var en anden af repræsentanterne for de ansatte ved Kommissionen, der gør tjeneste uden for Den Europæiske Union, den 11. april 1995 på disse ansattes vegne en skrivelse til formanden for det centrale personaleudvalg, hvori han meddelte, at »gruppen for de regionalt udvalgte« agtede at foreslå det centrale personaleudvalg, at der blev udpeget flere repræsentanter for denne gruppe i Kommissionens forskellige udvalg og organer.

Ved skrivelse af 11. oktober 1995 til Chambellant afslog formanden for det centrale personaleudvalg, Rijnoudt, denne anmodning med følgende begrundelse: »En praktisk gennemførelse [af det forslag, som var fremsat i skrivelsen af 11. april 1994] støder umiddelbart på den hindring, at et flertal er af den opfattelse, at repræsentationen uden for Unionen ikke udgør en repræsentation, der kan anses for et 'lokalt' udvalg. Selv om skrivelsen af 11. april antages at udgøre en ansøgning fra 24 regionalt valgte, har udvalget ikke kunnet tilslutte sig forslaget, navnlig fordi Kommissionen endnu ikke, selv efter så mange år, har truffet nogen beslutning vedrørende den endelige form for den vedtægtsmæssige repræsentation af de ansatte uden for Unionen. Jeg kan derfor kun gentage min konklusion, som denne er gengivet i referatet af mødet den 14. og 15. juni 1995, om, at 'ansøgningen i Chambellant's skrivelse (af 11.4.1995), som denne er formuleret på nuværende tidspunkt, ikke kan imødekommes, navnlig fordi de ansatte uden for Unionen ikke er repræsenteret i et lokalt udvalg'.«

Den 20. december 1995 indgav sagsøgeren en klage i henhold til vedtægtens artikel 90, stk. 2, »over det centrale personaleudvalgs afslag af 11. oktober 1995 på Jean-Noël Chambellant's ansøgning«.

Bortfald af tvistens genstand

Retten bemærkede, at Kommissionen den 22. oktober 1997 havde anført, at den havde foretaget en række ændringer af ordningen om personaleudvalgets sammensætning og funktion. Ved disse ændringer havde Kommissionen vedtaget en endelig ordning for repræsentation af de ansatte uden for Unionen, som efter dens opfattelse medførte, at genstanden for den foreliggende sag bortfaldt. Kommissionen anførte i den forbindelse, at vedtagelsen af den endelige ordning for repræsentationen af personalet uden for Unionen var en logisk følge af den tidligere ordning, som alene havde provisorisk karakter, og ikke under nogen omstændigheder kunne anses for en indrømmelse af, at overgangsordningen skulle være ulovlig (præmis 21).

Sagsøgeren og Kommissionen var enige om, at Kommissionens ændringer af ordningen for personaleudvalgs sammensætning og funktion medførte, at genstanden for den foreliggende sag bortfaldt, hvorfor det var ufornødent at træffe afgørelse (præmis 23).

Da tvistens genstand således hvad angår sagens realitet var helt bortfaldet, var det også ufornødent at undersøge, om sagen kunne fremmes til realitetsbehandling (præmis 25).

Henvisning til: Retten, 12. marts 1992, sag T-73/91, Gavilan mod Parlamentet, Sml. II, s. 1555, præmis 30.

Konklusion:

Det er ufornødent at træffe afgørelse i sagen.